

Úvodná modlitba

Ježiš svätej sestre Faustíne povedal: „Apoštolka môjho milosrdenstva, hovor celému svetu o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve. Nech vkladajú nádej do môjho milosrdenstva najväčší hriešnici. Oni majú prednostné právo dôverovať v priepasť môjho milosrdenstva.“

Je preto dôležité, aby sme v pokore uznali, že my sme tí hriešnici. Aj v pobožnosti krížovej cesty, opakujme si pri každom zastavení: „Zhrešil som. Áno, to ja som ten hriešnik. Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ A s dôverou sa vrhnime do priepasti Božieho milosrdenstva.

Každý náš hriech pribil Ježiša na kríž. To pre naše hriechy zomrel Ježiš potupnou a nespravodlivou smrťou na kríži. Klince nedržali na kríži ťa, viem, iba z veľkej lásky ku mne si tam šiel.

Pane, Ježišu Kriste, Synu Boží, zmiluj sa nad nami hriešnymi.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

I. zastavenie: Pán Ježiš je nemilosrdne odsúdený

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Pilát vo svojej zbabelosti a slabosti odsúdil Ježiša. Keby Pilát vedel, že odsúdil toho, ktorý je večným Sudcom všetkých. Áno, na konci vekov Ježiš príde ako spravodlivý Sudca vo svojej sláve. A preto nás teraz neustále vyzýva, aby sme čerpali s dôverou z jeho milosrdenstva: „Nemôžem trestať, hoci by bol niekto aj najväčším hriešnikom, ak sa odvoláva na moje zľutovanie, ale ospravedlňujem ho vo svojom nepochopiteľnom a nevyspytateľnom milosrdenstve. Kým prídem ako spravodlivý sudca, najprv otváram dokorán dvere môjho milosrdenstva. Kto nechce prejsť dverami môjho milosrdenstva, musí prejsť dverami mojej spravodlivosti.“

Max Kašparu hovorí: „Operačná sála a Božie milosrdenstvo majú dvere bez prahov. Poľahky do nich vojdú aj tí najťažší pacienti.“

Najmilostivejší Ježišu, vieme, že si spravodlivý Sudca, no vieme aj že si nekonečne milosrdný. Preto sa dovoláme s dôverou tvojho milosrdenstva, lebo si uvedomujeme, že sme veľa zhrešili.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

II. zastavenie: Pán Ježiš berie kríž na svoje plecía

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Pred Ježiša hodili vojaci ťažký kríž. Drevo len tak zaprašťalo a Ježiš vnímal jeho ťarchu. Nevnímal ani tak ťarchu samotného dreveného bremena, ale ťarchu všetkého zla ľudí všetkých čias a celého sveta. A práve preto, prichádza ku krížu, kľaká si k nemu, objíma ho, pobozká a vyloží si ho na plecía. Kristus a kríž patria k sebe; náboženstvo a obeta patria k sebe.

Ježiš má mnoho priateľov, pokiaľ netreba niesť kríž. Radi s ním sedia pri stole a hodujú, chcú byť po jeho pravici a ľavici, no je málo tých, ktorí by ho nasledovali aj na krížovej ceste. Mnohí odmietajú kríž. Mnohí chcú náboženstvo, ale také bez obety: len požívať výhody, mať popredné miesta, zdvihnúť ruky, povedať „Pane, Pane!“ a to stačí. Spovedť? To nie, lebo to už bolí. Odpúšťať? To nie, a veď prečo aj. Dávať na charitu? Nech dávajú tí, čo majú veľa! Trpieť? Prečo práve ja?!... Lenže Kristus a kríž patria k sebe, preto ak odmietaš kríž, odmietaš aj Krista.

Ježiš sestre Faustíne povedal: „Neboj sa utrpenia, ja som s tebou. (Dn. 151) Čím viac si zamiluješ utrpenie, tým bude tvoja láska ku mne čistejšia.“ (Dn. 279)

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

III. zastavenie: Pán Ježiš prvý raz padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiš ešte len vykročil, prešiel len pár krokov a už je tu prvý pád. Ťarcha ľudských hriechov kruto dopadá na Ježiša.

Sestre Faustíne povedal: „Neúmyselné pády duší nezadržiavajú moju lásku voči nim, ani mi neprekážajú zjednocovať sa s nimi, ale chyby, hoci najmenšie, avšak dobrovoľné, prekážajú mojej milosti a také duše nemôžem zasypávať svojimi darmi.“ (Dn. 1641) Ježiš tu kladie dôraz na dobrovoľnosť. Je zlé, ak konáme zlo alebo zanedbávame dobro vedome a dobrovoľne. Lebo je veľký rozdiel padať zo slabosti, no pritom bojovať, a padať z ľahostajnosti, povrchnosti, vedome a dobrovoľne.

Max Kašparu hovorí: „Mám dojem, že z Trójskeho koňa v Cirkvi vybehli najprv dve sestry – Povrchnosť s Nenáročnosťou. A za nimi ich dvaja bratia – Formalizmus s Akokebyzmom. Je najvyšší čas ochrániť brány a začať z hlbín loviť kľúče poctivosti.“

Možno aj pre tvoju ľahostajnosť a povrchnosť, pre tvoju akože vieru – hranú navonok – kľací Ježiš teraz na zemi.

Pane Ježišu, pomôž nám, aby sme vieru ľahostajne nepredstierali, ale aby sme ju naozaj žili.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

IV. zastavenie: Pán Ježiš sa stretá so svojou milosrdnou Matkou

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Konečne na tejto náročnej a bolestnej ceste niekto, kto má súcit, kto je milosrdný - Matka Božia, Matka milosrdenstva.

Dňa 5. augusta 1935 prišla k sestre Faustíne Panna Mária, ako hovorí sestra Faustína, ktorá bola nevýslovne krásna. Takto opisuje stretnutie sestra Faustína: „Uzrela som najsvätejšiu Panu (...), ktorá sa priblížila ku mne (...) a privinula ma k sebe, a povedala mi tieto slová: „Som vašou Matkou z nepochopiteľného Božieho milosrdenstva. Najmilšia mi je tá duša, ktorá verne plní Božiu vôľu. (...) Buď odvážna, neboj sa zdanlivých prekážok, ale upieraj svoj zrak na utrpenie môjho Syna a takto zvíťazíš.“ (Dn. 449)

Buďme verní v plnení Božej vôle a nebojme sa, lebo sám Ježiš i jeho milosrdná Matka sa budú ponáhľať k nám so svojou útechou. Stojme pevne, kde nás Boh postavil a buďme verní na svojom mieste. Lebo mnohí stále pozerajú a chcú byť inde, než kde ich Boh postavil. Keď si manželkou a matkou, buď vernou manželkou i matkou; keď si manželom a otcom, buď manželom i otcom na svojom mieste; keď si kňazom, stoj pevne a s dôverou v tej farnosti, do ktorej ťa Boh poslal; keď si študentom, plň si verne svoje povinnosti študenta... Jednoducho, buďme verní svojmu povolaniu a Božia Matka bude vždy našou útechou.

Matka milosrdenstva, chceme verne žiť svoj povolanie, stoj vždy pri nás.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

V. zastavenie: Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Šimon Cyrenejský pomáha Ježišovi niesť kríž. Nie je to však pomoc úplne dobrovoľná a nezištná, lebo bol k tomu donútený vojakmi. Ježišovi to padlo vhod, no keby to bolo dobrovoľne a z lásky, to by Ježišovi iste spôsobilo veľkú radosť.

Mimoriadny svätý rok milosrdenstva je veľkou príležitosťou pre konanie skutkov telesného alebo duchovného milosrdenstva: hladných kŕmiť, smädným dávať piť, počestných prijímať, chorých navštevovať..., krivdu trpezlivo znášať, za živých a mŕtvych sa modliť, ... To je niekoľko vybratých. Možnosti je veľa a láska je vynaliezavá.

Sestre Faustíne povedal Ježiš: „Túžim, aby si sa obetovala za hriešnikov, zvlášť za tie duše, ktoré stratili nádej v Božie milosrdenstvo.“ (Dn. 308) Čo nám bránili, aby sme sa modlili za druhých – živých i mŕtvych? Nie je to len naša lenivosť a ľahostajnosť? Modlime sa, veľa sa modlime, najmä za tých, ktorí najviac potrebujú Božie milosrdenstvo: za zatvrdlivých hriešnikov, za tých čo nám robia zle.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

VI. zastavenie: Veronika koná skutok milosrdenstva

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Nestačí len pomáhať, ale pomáhať treba s láskou. Láska dáva hodnotu každému nášmu skutku.

Svätá Terézia z Lisieux o láske napísala: „Túžiš a hľadáš cestu k dokonalosti? Poznám len jednu, a tou je láska. Tým, ktorí sa usilujú o dokonalosť, radia duchovní vodcovia, aby si zaznamenávali svoje čnosti. Ale mňa Ježiš neučí počítat' skutky. On ma učí konať všetko z lásky. Nikdy som nedala Bohu nič iné, iba lásku. (...) Bez lásky sú všetky i najskvelejšie diela holé nič. Ježiš nechce veľké skutky, len oddanosť a lásku. Najmenší úkon čistej lásky osoží Cirkvi viac než všetky ostatné. Všetko posudzuje podľa lásky. On chce našu lásku, žobre o ňu. Vydáva sa nám na milosť a nemilosť. Nechce nič z toho, čomu nedáme radi, a najnepatrnejší dar lásky má u neho veľkú cenu.“¹

A svätá sestra Faustína hovorí: „Učím sa od Ježiša byť dobrá, od toho, ktorý je samou dobrotou, aby som mohla byť nazvaná dcérou nebeského Otca. (Dn. 669). Veľká láska dokáže malé veci premieňať na veľké a len láska dáva našim skutkom hodnotu.“ (Dn. 303)

Ježišu, nechceš nič iné, iba lásku. Preto si ani ja od teba nežiadam nič iné, iba lásku. Prosím, naplň ma láskou až po okraj; daj, aby som pretekal láskou.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

VII. zastavenie: Pán Ježiš druhý raz padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježišov druhý pád je ešte bolestnejší ako ten prvý. Lebo je už veľmi slabý a ten ťažký kríž tak nemilosrdne tlačí. Aj nás to v živote niekedy tlačí a tak ľahko a často padáme. Čo je vlastne príčinou toľkých opakovaných pádov v mojom živote?

Sestre Faustíne Ježiš povedal: „Príčinou tvojich pádov je to, že sa príliš spoliehaš sama na seba a príliš málo sa opieraš o mňa. (Dn. 1488) Vedz, že sama od seba nič nemôžeš. (Dn. 639) Dokonca ani moje milosti nie si schopná prijať bez mojej zvláštnej pomoci.“ (Dn. 738) A čo ja môžem bez Ježiša? On nám jasne hovorí: „bezo mňa nemôžete nič urobiť“. Nehovorí: „dačo môžete“, hovorí: „Bezo mňa nič nemôžete.“

Sestra Faustína sa modlí: „Ježišu, nenechávaj ma samotnú (...). Ty, Pane, vieš, aká som slabá. Som priepasťou biedy, som sama ničota, tak čo bude na tom zvláštne, ak ma necháš samú a padnem? (Dn. 1489) Takže, ty, Ježišu, musíš byť stále pri mne, ako matka pri slabom dieťati – ba ešte viac.“ (Dn. 264)

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

¹ BL. SESTRA ZDENKA: *Usmievaj sa!* Bratislava: LÚČ, 2010, s. 56. Sestra Zdenka tu cituje sv. Teréziu z Lisieux.

VIII. zastavenie: Pán Ježiš milosrdne napomína plačúce ženy

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

„Dcéry Jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou.“ (Lk 23, 27 – 28) Tak Ježiš napomenul ženy, ktoré nad ním trúchlili. Videli len jeho utrpenie, no nechápali hlbší zmysel. Preto ich Ježiš upriamuje, aby plakali nad sebou a nad svojimi deťmi, lebo skutočným dôvodom jeho utrpenia sú ich hriechy a hriechy ich detí.

Sestre Faustíne Ježiš povedal: „Moje srdce trpí, lebo ani vyvolené duše nechápu, aké veľké je jeho milosrdenstvo. Ich prebývanie so mnou je v istom zmysle nedôverčivosťou. Ó, ako veľmi to zraňuje moje srdce. Spomeňte si na moje umučenie, a ak neveríte mojím slovám, verte aspoň mojím ranám.“ (Dn. 379)

Ženy bolelo Ježišovo utrpenie, no Ježiša boli naša nedôvera v jeho lásku a milosrdenstvo. Na obraze Božieho milosrdenstva je nápis, ktorý tam kázal napísať sám Ježiš: „Ježišu, dôverujem ti.“ Ježiš nás doslova ako malé deti vedie do školy svojho milosrdenstva a otvára nám šlabikár milosrdenstva, ktorým je obraz Božieho milosrdenstva. Čítajme celý tento rok z tohto šlabikára a učme sa dôverovať Božiemu milosrdenstvu.

Ježišu, dôverujem v teba.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

IX. zastavenie: Pán Ježiš tretíkrát padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Tretí Ježišov pád je najstrašnejší, lebo Ježiš už úplne vysilený padá rovno na zem. Úplne bezmocný leží v prachu a zvíja sa od bolesti ako červ. No po chvíli sa opäť bolestne zdvíha a berie kríž na plecía.

Ježiš hovorí: „Vedz, že najväčšou prekážkou k svätosti je znechutenie a nezdôvodnený nepokoj, on ti odoberá možnosť cvičiť sa v čnosti(...). Ja som vždy pripravený ti odpustiť. Koľkokrát ma o to prosíš, toľkokrát oslavuješ moje milosrdenstvo.“ (Dn. 1488)

Ježiš po každom svojom páde vždy znovu a znovu vstal. A od nás chce to isté: aby sme po každom páde vždy znovu a znovu vstali. On chce, aby sme sa vždy vrátili k nemu. Je ochotný odpustiť nám aj stokrát, tisíckrát, miliónkrát – vždy. Len na nás záleží, aby sme sa s dôverou obrátili k nemu.

Milosrdný Pane, dávam ti to, čo je výlučne mojou vlastnosťou, čiže hriech a ľudskú slabosť. Prosím ťa, nech sa moja bieda stratí v tvojom nekonečnom milosrdenstve.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

X. zastavenie: Pánu Ježišovi nemilosrdne strhajú šaty

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Nedokážeme si predstaviť, ako vtedy Ježiš vyzeral, keď ho obnažil zo šiat; a ako sa asi cítil?

Faustína hovorí: „Náhle stál Ježiš predou mnou, obnažený zo šiat, po celom tele pokrytý ranami. Oči sa mu topili v slzách a krvi, tvár celá zohyzdená, pokrytá pľuvancami. Tu mi Pán povedal: ‚Nevesta sa musí podobat' svojmu ženíchovi.‘ Pochopila som tie slová úplne. Tu niet žiadnych pochybností. Má sa podobat' Ježišovi v utrpení a pokore.“ (Dn. 268)

Utrpenie a pokora, to je presne to, čo prežíval Ježiš, keď tam stál obnažený na vrchu Kalvárie pred zrakmi ľudí. Mnohí hovoria, že milujú Krista. Áno, je ľahké povedať: „Milujem Krista.“, keď človek sedí doma na teplom gauči, s nohami vyloženými a kávičkou v ruke. Ale čo keď príde utrpenie? Čo keď treba trpezlivo a pokorne znášať nepochopenie, bolesť, utrpenie pre vieru? Koľkí sa dnes hanbia, čo i len prežehnať na pracovisku, keď zvoní na Anjel Pána? Koľkí sa boja vyznať svoju vieru, keď sa treba zastat' Krista a Cirkvi? Tak aká láska ku Kristovi?...

Pane Ježišu, keď ťa vidím takého obnaženého, uboleného a pokoreného, aj ja ťa chcem vyznávať a v pokore znášať pre teba čokoľvek.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

XI. zastavenie: Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Pribíjanie – asi najkrutejšia bolesť. Oni ho pribíjali na kríž a Ježiš sa za nich modlil: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

Sestre Faustíne povedal: „Žiačka moja, maj veľkú lásku k tým, ktorí ti spôsobujú utrpenie, rob dobre tým, ktorí ťa nenávidia.“ (Dn. 1628)

Nie je veľa kresťanov, ktorí takto milujú. Áno, mnohí majú radi ľudí okolo seba – tých, ktorí majú radi ich. Ale kto skutočne miluje aj tých, čo mu robia zle? Nie je ľahké milovať suseda, ktorí nám strpčuje život. Nie je ľahké milovať kolegu, ktorý nám podkopáva nohy. Nie je ľahké milovať toho, o kom vieme, že o nás zle rozpráva. ...

Modlime sa spolu so svätou Faustínou: „Ó, môj Ježišu, ty vieš koľko námahy to vyžaduje, aby sme dokázali úprimne a s jednoduchosťou prebývať s tými, ktorí nám vedome alebo aj nevedomky spôsobili bolesť. Ľudsky je to nemožné. V takých chvíľach sa snažím viac než inokedy uvidieť v danej osobe teba, môj Ježišu, a pri pohľade na teba, robím dobre tým osobám.“ (Dn. 766)

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

XII. zastavenie: Pán Ježiš na kríži zomiera

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Sestra Faustína takto opisuje jedno zo svojich videní: „Uzrela som Pána Ježiša pribitého na kríži. Keď Ježiš na ňom chvíľu visel, uzrela som celý zástup duší ukrižovaných tak, ako Ježiš. Videla som aj tretí a druhý zástup duší. Druhý zástup nebol pribitý na kríž, ale duše držali kríž pevne v rukách, tretí zástup duší nebol ani ukrižovaný, ani nedržal kríž v rukách pevne. Tie duše vliekli kríž za sebou a boli nespokojné. V tom Ježiš povedal: 'Vidíš tie duše, ktoré sú mi podobné v utrpení a opovrhnutí, tieto sa mi budú podobat' aj v sláve. A tie, ktoré sa mi menej podobajú v utrpení a opovrhovaní, budú sa mi menej podobat' aj v sláve.'“ (Dn. 446)

Na inom mieste Ježiš povedal Faustíne: „To všetko pre spásu duší. Uváž, (...) čo robíš ty pre ich spásu.“ (Dn. 1184)

Nemožno byť priateľom Krista a nepriateľom Kristovho kríža; nemožno milovať Krista a nenávidieť kríž. Kristus a kríž patria k sebe, tak aj kresťan a kríž patria k sebe. Kríž je kľúč od nebeskej brány, ale musí ho pohnúť láska.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

XIII. zastavenie: Mŕtveho Ježiša kladú do rúk Matky

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Nám Slovákom je veľmi dobre známy tento výjav, keď Božia Matka drží v náručí svojho mŕtveho Syna, veď Sedembolestná je patrónkou nášho národa. Kiežby sme sa k nej vždy s dôverou utiekali a boli jej Synovi i jej samotnej verní. Utekajme sa k nej aj v tomto roku milosrdenstva, veď je aj Matkou milosrdenstva.

„Najmilosrdnejšia Matka, ty otváraš pred nami dokorán svoju náruč a vystieraš ruky plné všetkých milostí a darov. Tvoje materinské srdce nám chce dať všetko, čo potrebujeme. Preto sa, povzbudení tvojou dobrotou, s dôverou obraciame na teba. Matka, vypros nám všetko, čo potrebujeme, ale predovšetkým sprav svojím silným príhovorom, aby sme bdeli nad čistotou a nevinnosťou, verne a vytrvalo sa snažili o detskú lásku k tebe a v srdci nosili obraz Srdca tvojho Syna. Nech nás to Srdce chráni, spravuje a privedie do večnej blaženosti.“

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

XIV. zastavenie: Pána Ježiša pochovávajú

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiša pochovali len narýchlo, lebo sa blížili sviatky. Nemal žiadny slávnostný pohreb, naopak úplne skromný, bolo tam len pár najbližších. Niektorým ľuďom často záleží na vonkajšej slávnosti – aj pohrebnej, hoci to už budú po smrti. Čo už tam záleží na počtoch, vencoch, ozdobách...? Všetko, čo sa ráta je duša a dobro.

Ježiš hovorí: „Ešte nie si vo vlasti, tak choď posilnená mojou milosťou a bojuj o moje kráľovstvo v ľudských dušiach. Bojuj ako kráľovské dieťa a pamätaj, že veľmi rýchlo prejdú dni vyhnanstva a s nimi i možnosť zbierania zásluh pre nebo.“ (Dn. 1489)

„Milujem ťa, môj Bože, a a mojím jediným želaním je milovať ťa až do posledného dychu môjho života. (...) Ó, Bože môj, ak už môj jazyk nebude schopný hovoriť v každej chvíli, že ťa milujem, chcem aby ti to moje srdce opakovalo za každým mojím dychom. (...) Čím viac sa blíži môj koniec, tým viac ťa prosím, aby si zväčšil a zdokonalil moju malosť.“ (Ján Mária Vianney)

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

Záverečná modlitba

Modlitba na mimoriadny svätý rok milosrdenstva